

Славутыя сыны зямлі беларускай

Янка Купала і Якуб Колас - гэтыя імёны ў нашым уяўленні
заўсёды побач.

Янка Купала і Якуб Колас - гэта сапраўдны пачатак усіх пачаткаў у беларускай культуры, літаратуры і мастацтве. Яны данеслі каларыт беларускай ментальнасці, унікальныя нацыянальныя вобразы да жыхароў многіх краін свету.

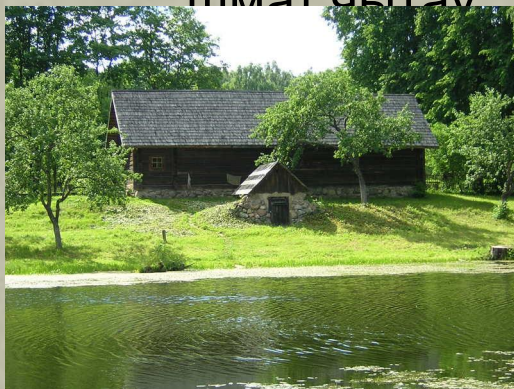
Янка Купала

Янка Купала (літаратурны псеўданім Івана Дамінікавіча Луцэвіча) нарадзіўся 7 ліпеня 1882 года ў фальварку Вязынка (цяпер Маладзечанскі раён Мінскай вобласці). Паэт нарадзіўся ў купальскую ноч, і гэтая акалічнасць прынесла яму літаратурны псеўданім.

Паходзіў паэт з сям'і
дробнага, беззямельнага
шляхціча.

У 1898 годзе Я.Купала
закончыў народнае
вучылішча ў сяле
Бяларучы. Далей ён
займаўся самаадукацыяй,
шмат чытаў.

Янка Купала выступіў у літаратуры ў 1905 годзе на хвалі грамадска-палітычнага і нацыянальнага ўздыму. Яго творчасць была выклікана да жыцця ростам нацыянальнай самасвядомасці беларускага народа. Дзве найвялікшыя гістарычныя падзеі пачатку XX стагоддзя - рэвалюцыя і нацыянальна-вызваленчы рух - узбагацілі яго духоўна, маральна, дапамаглі ўсвядоміць сваё месца і ролю ў літаратуры.

15 мая 1905 года ў прагрэсіўнай рускай газеце "Северо-Западный край" з'явіўся верш Янкі Купалы "Мужык".

*Што я мужык, усе тут знаюць,
І, як ёсць гэты свет вялік,
З мяне смяюцца, пагарджаюць, -
Бо я мужык, дурны мужык.
Але хоць колькі жыць тут буду,
Як будзе век мой тут вялік,
Ніколі, браткі, не забуду,
Што чалавек я, хоць мужык.*

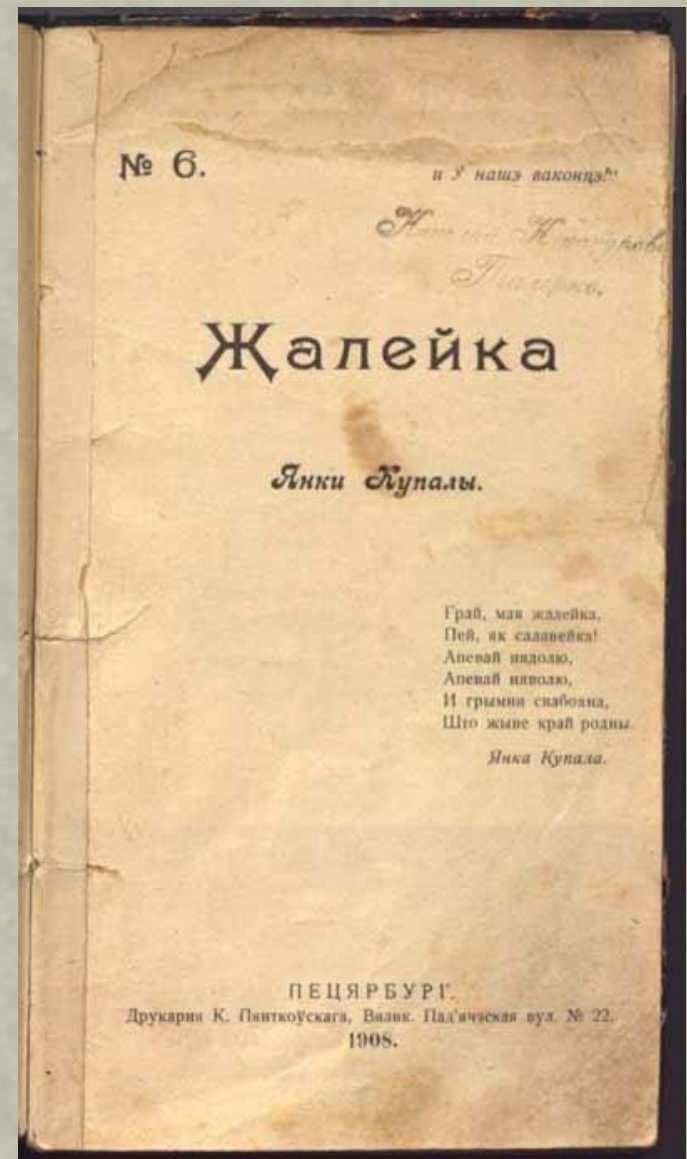

У 1906 -1907 гадах
напісаны паэмы
«Зімою», «Нікому»,
«Адплата каханнем» .
У 1908 годзе «Наша
Ніва» друкуе паэму
«У Піліпаўку». У гэтым
жа годзе кончана
праца над паэмай «За
што?».

1908 год асабліва памятны ў жыцці паэта, выйшла першая кніга яго паэзіі "Жалейка". У гэтым жа годзе Янка Купала пераехаў у Вільню і пачаў працаваць бібліятэкарам у прыватнай бібліятэцы Даніловіча "Веды" і адначасова ў газеце "Наша ніва".

Там жа пазнаёміўся з будучай жонкаю— Уладзіславай Станкевіч.

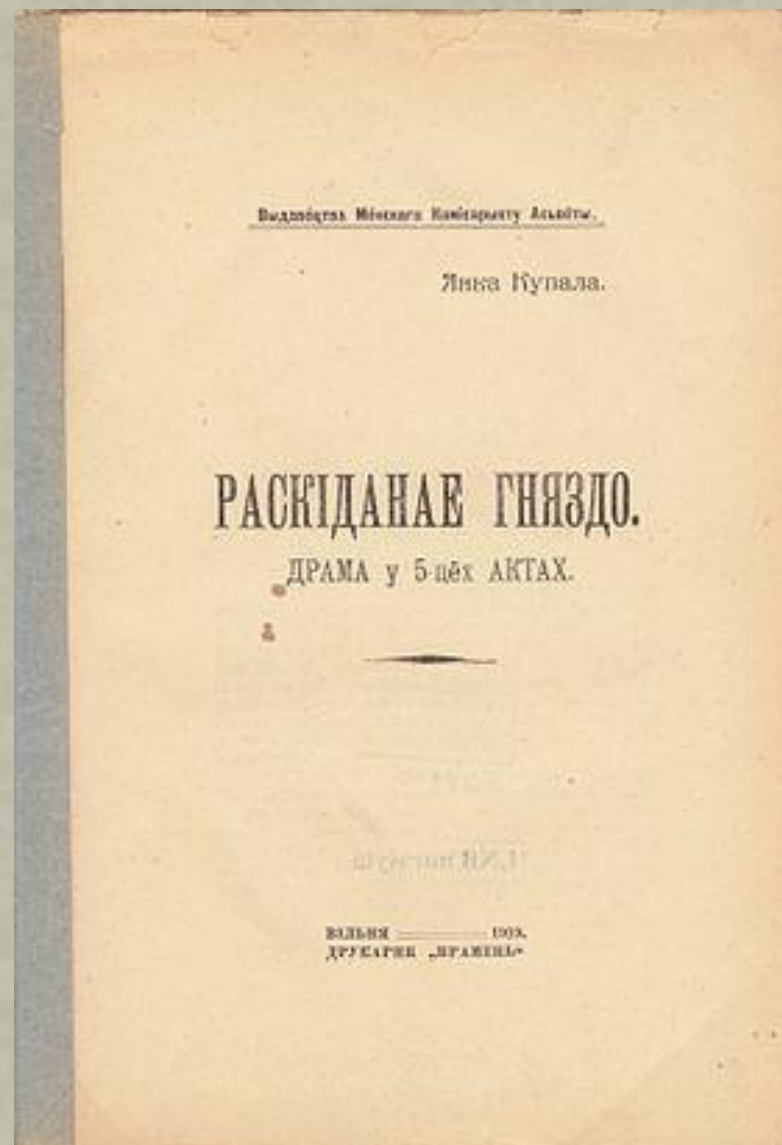

Ў 1909 годзе ён
паступіў у Пецярбург
на
агульнаадукацыйныя
курсы А. Чарняева.
Чатыры гады жыцця і
вучобы ў тагачаснай
сталіцы Расіі, яе
палітычным,
культурным і
навуковым цэнтры,
духоўна ўзбагацілі
Янку Купалу, пашырылі
яго круггляд.

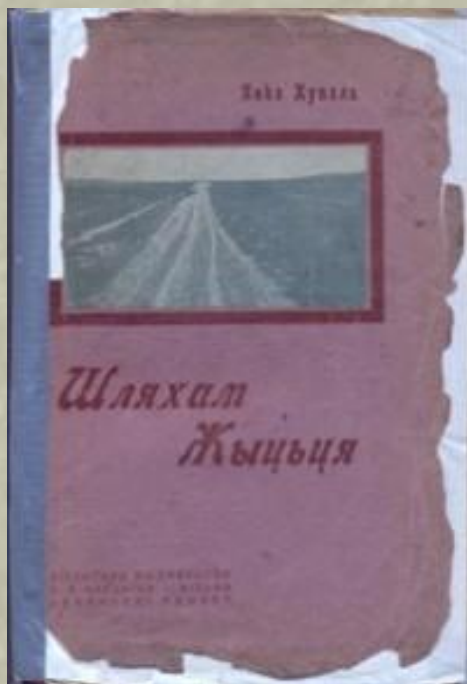

У 1910 годзе выйшаў другі зборнік вершаў - "Гусляр". У гэты час, апрача шматлікіх вершаў, былі напісаны паэмы: "Сон на кургане", "Курган", "Бандароўна", "Магіла льва", "Яна і я", "Адвечная песня", п'есы: "Паўлінка" і "Раскіданае гняздо".

У жніўні 1912 года адбылася сустрэча Янкі Купалы з Якубам Коласам на хутары Смольня, на радзіме Коласа. Гэтая сустрэча стала знакавай. Сяброўства двух вялікіх паэтаў працягвалася ўсё жыццё.

У 1913 годзе ў Пецярбургу быў выдадзены трэці паэтычны зборнік Купалы - "Шляхам жыцця".

Пасля заканчэння вучобы ў
Пецяrbургу Янка Купала ў
кастрычніку 1913 года
вярнуўся ў Вільню, якая тады
была асяродкам беларускага
літаратурна-грамадскага
руху. Тут выходзіла газета,
працавалі беларускія
пісьменнікі. З першых дзён
паэт гарача ўзяўся за працу:
спачатку ў беларускім
выдавецтве, а пасля ў
"Нашай ніве"; у сакавіку 1914
года ён стаў рэдактарам
гэтай газеты.

У Вільні Янка
Купала працаваў
напружана, з
вялікім уздымам.
Хутка пачалася
імперыялістычна
я вайна, і ў
жніўні 1915 года
"Наша ніва" была
закрыта.

Мой Ветар.

Мой Ветар, ^{з мрон Дзед} ~~Дзед~~, блізка, недалёка -
З саб' раніца, побіжым і Ветар Дзедь,
Але не ехзну е-над доли-воха -
Дзедь, Ветар, нора ⁵⁴⁹ ~~Дзедь~~, трыба уацць.

Зямлі і сонца ^{Дзедь} ~~Дзедь~~ міжна паламіць -
А сын зямлі і сонца воляны сын;
Ак з братамі, з ветрамі шчыра абдымаць -
А-ветру, Ветар мне лш друк адзін.

Сум ветры пасадзець свой на паладзе -
Эк заелучаць даўно і шмат на тэрон;
Улацце карону е-сваго яму і парадзе -
Така карона ўсіх вацней карон.

Служай яму прызначу адзіноцку -
Яма сама Вярнейша е-сваго, - сьц здрар;
Асбветлю карон ^{Дзедь} ~~Дзедь~~ свайа, е-сваго -
Душ шмат і маю, ах, як шмат, як шмат!

Душа дам волю ^{е-сваго} ~~е-сваго~~ ^{Дзедь} ~~Дзедь~~ -
Душа і песьня - е-сваго, е-сваго ўсё мае,
Хай раніца уацняць майго чухраць -
Хай Ветар мне уацняць нора даць.

Янка Купала

З набліжэннем фронту
Янка Купала
эвакуіраваўся ў Маскву.
У студзені 1919 года
пераехаў у Мінск. Пасля
вызвалення Беларусі ад
белапольскай акупацыі
пачаўся новы перыяд
літаратурнай і
грамадска-культурнай
дзеянасці Янкі Купалы.
Паэт, як і раней, жыў
інтарэсамі Радзімы.

Я Н К А КУПАЛА

1 9 1 8 • 1 9 2 8

Т В О Р Ы

*Дырагаславкай
Паўлінцы
На памятку
Янка*

Менск, 19/11-30г.

1 9 3 0

БЕЛАРУСКАЕ
ДЗІЯРЖАЎНАЕ
ВЫДАВЕЦТВА

Працаваў бібліятэкарам у створаным Камісарыятам асветы Народным доме, членам Беларускай навукова-тэрміналагічнай камісіі, загадчыкам літаратурна-мастацкай секцыі літаратурна-навуковага аддзела Наркамасветы; у 1922 годзе стаў разам з Якубам Коласам заснавальнікам і членам Інстытута беларускай культуры, у 1929 годзе быў абраны акадэмікам Акадэміі навук Беларусі і акадэмікам Акадэміі навук Украіны. У 1925 годзе ў сувязі з 20-годдзем літаратурнай дзейнасці, Янку Купалу было прысвоена ганаровае званне Народнага паэта.

У 30-я гады XX стагоддзя паэзія Янкі Купалы ўзбагацілася новымі творамі: выйшлі зборнікі вершаў "Песня будаўніцтву", "Беларусі ардэнаноснай", "Ад сэрца", былі напісаны паэмы "Над ракой Арэсай", "Барысаў", "Тарасова доля".

Купала - прызнаны
нацыянальны
драматург.

Яго камедыя
"Паўлінка", якая
была напісана ў
1912 годзе і
пастаўлена
Беларускім
музычна-
драматычным
гуртком у Вільні ў
1913 годзе, як твор
класічнай
беларускай
драматургіі не
сыходзіць са сцэны
да гэтага часу.

Купала аўтар драмы
"Раскіданае гняздо",
надрукованай ў 1913
годзе, сцэнічнага
жарту "Прымакі",
сатырычнай камедыі
"Тутэйшыя".

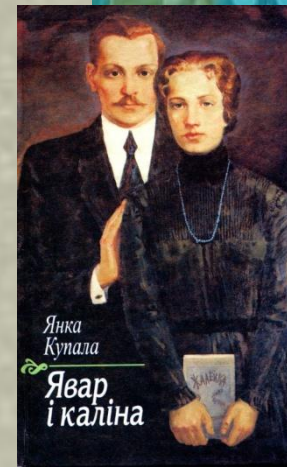
С пачаткам Вялікай Айчыннай вайны, у чэрвені 1941 года Янка Купала быў вымушаны пакінуць Мінск. Жыў паэт спачатку ў Маскве, потым на Волзе, у пасёлку Пячышчы каля Казані.

18 чэрвеня 1942 года
прыехаў у Маскву,
быў запрошаны
выступіць па радыё.
28 чэрвеня 1942 года
Янкі Купалы не
стала, трагічная
смерць абарвала
жыццё паэта.

Янка Купала ўвайшоў у гісторыю сусветнай мастацкай літаратуры як паэт-патрыёт, гуманіст, носьбіт нацыянальнай ментальнасці. Яго паэзія ўвабрала ў сябе лепшыя здабыткі жывой беларускай культуры, мовы, мыслення; яна раскрыла і ўвасобіла характар беларускай нацыі, яе цярпімасць, любоў да роднай зямлі і разам з тым - рамантызм, прагу да ўсяго новага, несакрушальную веру ў лепшае і чалавека.

Якуб Колас

Нарадзіўся Якуб Колас 3 лістапада (22 кастрычніка па старым стылі) 1882 года ў вёсцы Акінчыцы на Стаўбцоўшчыне ў сям'і лесніка. Сапраўднае імя паэта – Канстанцін Міхайлавіч Міцкевіч.

Раннія дзіцячыя гады прайшлі ў лесніковых сядзібах Ласток і Альбуць, што недалёка ад вёскі Мікалаеўшчына.

У 1898 годзе паступіў у
Нясвіжскую настаўніцкую
семінарыю, якую паспяхова
скончыў у 1902 годзе.

Наша сяло, людзі і што
робіцца ў сям'е.
— Не! не пайду ў карміц! Што за ка-
рысць? Сябе ані нічога не зраблю, а ўсё
пракормлю і часе дзівіцца, да і галава
буде на зайтра далей ужо прывідаць.
— Прайду, татэра дзіма, сябе сабе. А ў
карміц падвараюцца людзі, до-
зрат і пакараюцца. Але, скажы мне, каб
бу, хто таме скарэ? Свары? мідэ, як
як вярта? Не, не пайду! Чорт іе
сё карміц! Аліма і так не адважыцца,
дзавіжымі рукі — маркотка! А сё
німа сёго рабін, хто не прые ў сага-
бу! Справа! Дарма, чорт знае
што! Шрэда што-небудзь прызруае,
што-небудзь зрабне, а ліма каб і татэра
і каб добра.

Вот што прымало мнэ мнэ ў
голаву: кутне паперу, а татэра
адкае паперу татэра, да зат-

на пачатку (у 1901-1902 гг.) наша сям'я, людзі і што робіцца
на сяле". 1901-1902 гг.

Настаўнічаў у вёсках:
Люсіна Ганцавіцкага
раёну (1902 - 1904 гг.),
Пінкавічы Пінскага раёну
(1904 - 1906 гг.). У гады
Першай сусветнай
вайны быў мабілізаваны
ў армію.

Да 1921 года настаўнічаў
у Расіі. У гэтым жа годзе
вярнуўся ў Беларусь.

Я. Колас з жонкай і сынам Данілам у
перыяд службы прапаршчыкам ў
запасным палку. г. Перм. 1917 г.

Сэсія Акадэміі навук 1942 г. Казань.

У Вялікую Айчынную вайну Якуб Колас жыў у Клязьме (пад Масквой), Ташкенце (жнівень 1941 г. - лістапад 1943 г.), Маскве, займаўся творчай і навукова-грамадскай дзейнасцю.

У снежні 1944 года Колас вярнуўся ў Мінск. Быў сябрам ЦВК БССР (1929 -1931 гг., 1935 - 1938 гг.), дэпутатам Вярхоўнага Савета СССР (1946 - 1956 гг.) і БССР (1938 - 1956 г.), з'яўляўся старшынёй Беларускага рэспубліканскага камітэта абароны міру. Акадэмік Акадэміі навук БССР. Сябра Саюза пісьменнікаў СССР з 1934 года.

Якуб Колас працаваў
выкладчыкам у
Белдзяржуніверсітэце.

3 дня ўтварэння
Нацыянальнай акадэміі навук
Беларусі

(1 студзеня 1929 г.) быў яе
нязменным віцэ-прэзідэнтам.

Якуб Колас, будучы ўжо знакамітым, ездзіў па гарадах нашай Беларусі і выступаў з лекцыямі на настаўніцкіх курсах. Да гэтага часу не страціла сваёй каштоўнасці напісаная ім першая "Методыка роднай мовы".

Першыя
літаратурныя спробы
адносяцца да часу
навучання ў
Нясвіжскай
настаўніцкай
семінарыі. У друку
дэбютаваў напісаным
па-беларуску вершам
"Наш родны край"
(1906 г., газета "Наша
доля"). Тут упершыню
быў выкарыстаны
псеўданім Якуб
Колас.

У сядо Ухтому павінілася 16 стражнікоў, узвод са-
латоў, ураднікі—усе пад камандаю іспраўніка. Нача-
ства з'ехала да хаты староства, тут сабраліся і крэсця-
не, якіх пачаў пачаць памаўляць, каб плацілі
падаткі. Але гэта нічога не памагло—крэсцяне заявілі,
што плаціць нічога ня будуць.
(Своб. Сава).

У Владимирской губерні крэсцяне на многіх месцах
пастанавілі на шчы казёнай гарэзкі. У некаторых
месцах разбіваюць жалапозькі.
(Своб. Сава).

Авечы агітатор

Скрыпаш шубеніцы, на астронах духота,
у Сяміры нема месца!—І не дашота!.. Бо
калі прыгледзіш да усёх „унутраных во-
рогаў“ правіцельства, то ня толькі горка
сказа заявешца на вачах, але часта і колька
стане у боку ад чыстага смеху.

Примерам такі ворат: у Калужскай губер-
ні у Жыдринском павіці недалёка вёскі
пасялілася бяда. Настаў вечэр—пара ўжо
гнаць екаціну да хаты. Пастух, замахнуўшы-
ся пугаю, закрычаў: „Ну, екацінка, пады-
майся, ад старых парадкоў адрокайся!“—і
заграў на дудцы „марсільянку“.

Ік раз у той час мімо ехаў з казакамі
прыстаў Лавров і Стой!“—закрычаў строгі
прыстаў на сваю дружыну. „Арыштоваць аги-
татора!“.

Кінуўся тут да пастуха казака, ўхапілі
яго, беднаго, і пацягнулі у астрок.

Вот вам і „унутраны ворат“, вот аги-
татор серад бараніх і валовых печену! Убо-
леся мусіць прыстаў, каб не пашоу рэволю-
цыйны розрух памеж авечак і чэліць вёско-
ных!

Бедны пастухок—скруціць пабе у барані
рог ды пашаюць куды у Сяміры. А не барыся
бунтаваць авечак: калі свіне есць, нехай
есць і авечкі!..

Наш родны край.

Край наш бедны, край наш родны!
Грась, базота ды пясок,
Чуць дзь троху луг прыгодны..
Хвойнік, мох ды верасок.

А туманы, як паденка,
Засцілаюць лес і тай..
Ой ты, бедная старонка!
Ой, забыты Багам край!

Наше поле кепска родань;
Вёдна тут жыве народ.
У гэтай ен, бедны, ходань;
А праце—льсца пот
Паіраюць нудна вёскі.
Глянешь—сэрца забаліць.
На двор—падзень, шэсць;
Куча сметніку ляжыць.

Крыж хваеы пры дарозі;
Кучка тополеу сухих..
Сціпина, нудна, як у востраі,
Ік на могілках якіх.
А як песні павісешца,—
Колькі у песні той нуды!
Уцякаў бы, бег, здаешца,
Сам ня ведаеш куды.

Край наш родны Вёдна поля!
Ты глядзіш, як снроты.
Нудна ты, як наша доля,
Ік ты, наша цёмная!

Якуб Колас

Ад Рэдакцыі.

Просім вельміповажамых чытацель
бачыць нам, што першы нумэр «Нашей
ня зможам выдань так, як таго хацелі
больш прыкра нам, што няма у ёй ні
зямельнай гаспадаркі. У другім нумэ-
таго браку ўжо ня будзе. Просім пис-
нас, пісаць або ўсім што дзесяці, або
дзіх сабе і радасцяе, хто як уме-
натурна будзе каму якая парада—і
цеся—аткажэмо. Ведайце добра што
Доля» газета вясковых людзоў.

Присылаючы грошы просім пісаць л-
даное «Наше Доля» прысільць: ці
ваіое рускімі літэрамі ці польскімі.

Хто хочэ палучыць газету просім
шыць з прысилькоу грошу. Нумэр други-
шоё Доля» з прычыні ад рэдакцыі незад-
выдзень 14 сепцябра.

Рэдактар-выдавец Иван Тукер

1906 год, у «Нашай долі»
пад псеўданімам
Дзядзька Карусь
змешчана апавяданне
«Слабода» пра
самавольства царскай
паліцыі — першы
надрукаваны пражаніны
твор пісьменніка. У той
жа час ён пачынае
актыўна супрацоўнічаць
у якасці аўтара з
віленскай
беларускамоўнай
газетай «Наша ніва».
У 1909 у Санкт-
Пецярбургу ў
выдавецтве «Загляне
сонца і ў наша аконца»
выйшла першая яго
кніга «Другое чытанне
для дзяцей беларусаў».

У 1910 годзе ў Вільні выйшаў першы зборнік вершаў "Песьні-жалыбы" (напісаны ў 1906—1909), затым - у 1912 выходзіць яго зборнік «Апавяданні», у 1914 - "Родныя з'явы".

У Пецяярбургу ў 1913 г. асобнымі выданнямі выйшлі апавяданні «Тоўстае палена» і «Нёманаў дар», зборнік вершаваных апавяданняў «Прапаў чалавек». У савецкі час выдадзены кніга апавяданняў «Казкі жыцця» (1926, 1-е выданне - Коўна, 1921), зборнік вершаў «Водгулле» (1922).

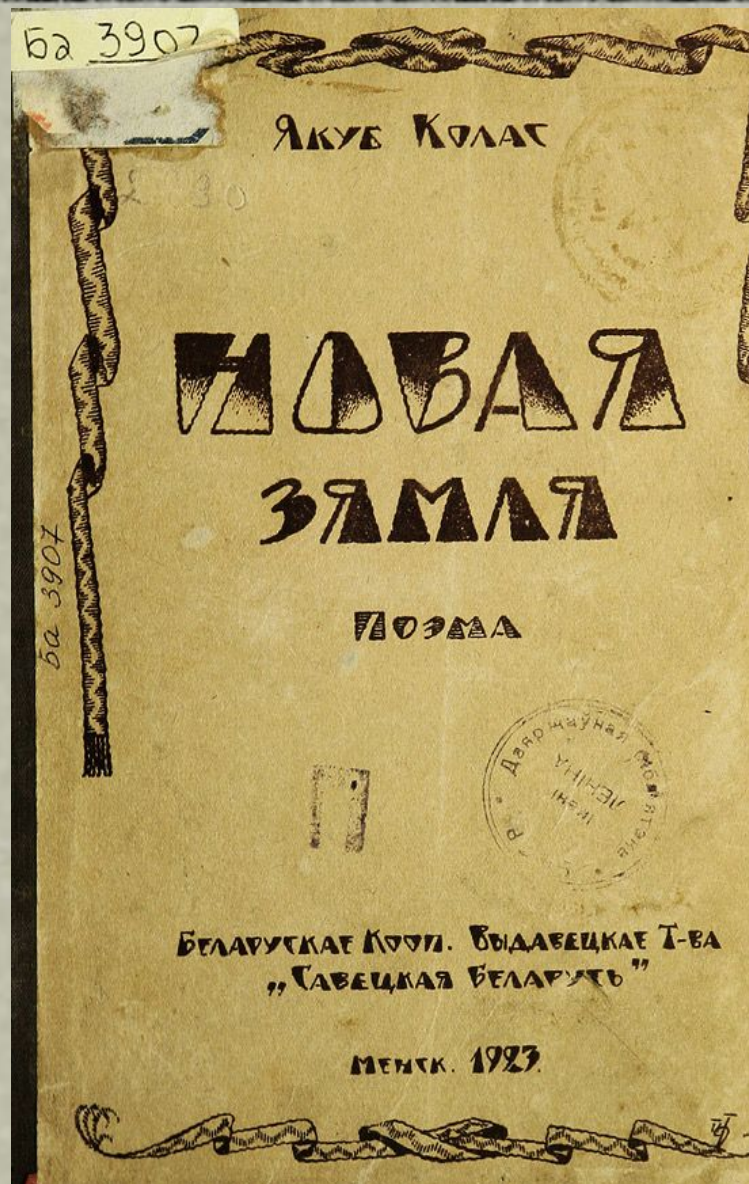

Паэма «Новая зямля» (1923)
- гэта таленавіты твор
беларускай літаратуры, які
па праву названы
"энцыклапедыяй народнага
жыцця", - помнік паэта сваім
родным і блізкім, а таксама
гімн і слава ўсяму
беларускаму народу.

*Мой родны кут, як ты мне
мілы!..*

*Забыць цябе не маю сілы!
Не раз, утомлены дарогай,
Жыццём вясны мае убогай,
К табе я ў думках
залятаю*

І там душою спачываю.

Аповесць «У палескай глушы» (1923), зборнікі аповяданняў «Крок за крокам», «На рубяжы», «Першыя крокі», «У ціхай вадзе». У 1925 у часопісе «Полымя» апублікавана трэцяя рэдакцыя паэмы «Сымон-музыка». У гэтым творы асвятляецца роля мастака і мастацтва ў жыцці народа, тут найбольш поўна выявіліся эстэтычныя погляды Я. Коласа.

3. Сымона Мушкет'я

Блісчучы ў гадзіны вяселья Воль,
 Ідучы вузю абвадзіў машынаў цыта,
 Ім п'яні ў орды мна душка напіва,
 Ім п'яні скачучы мна п'яні прасяну,
 Дзе сродкі сродкі аздае ўдзяна,
 І бога п'яні мна какавадуць Воль.

Камі дэспіч фанкшн адвесае сонца
 Запасіце ў руках міліён Воль,
 І кучу п'яні волаў у молах Воль,
 І кучу п'яні волаў у молах Воль,
 І кучу п'яні волаў у молах Воль,
 І кучу п'яні волаў у молах Воль.

І паўднёвы і востры, і востры і востры,
 Прасяну падвешы, кучу п'яні Воль,
 І молавае кучу п'яні Воль,
 І молавае кучу п'яні Воль,
 І молавае кучу п'яні Воль,
 І молавае кучу п'яні Воль.

Мам Воль, Воль, Воль,
 Воль, Воль, Воль,
 Воль, Воль, Воль,
 Воль, Воль, Воль.

" Сымон Мушкет'я "

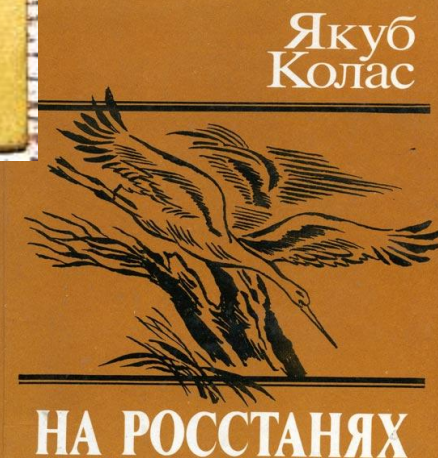
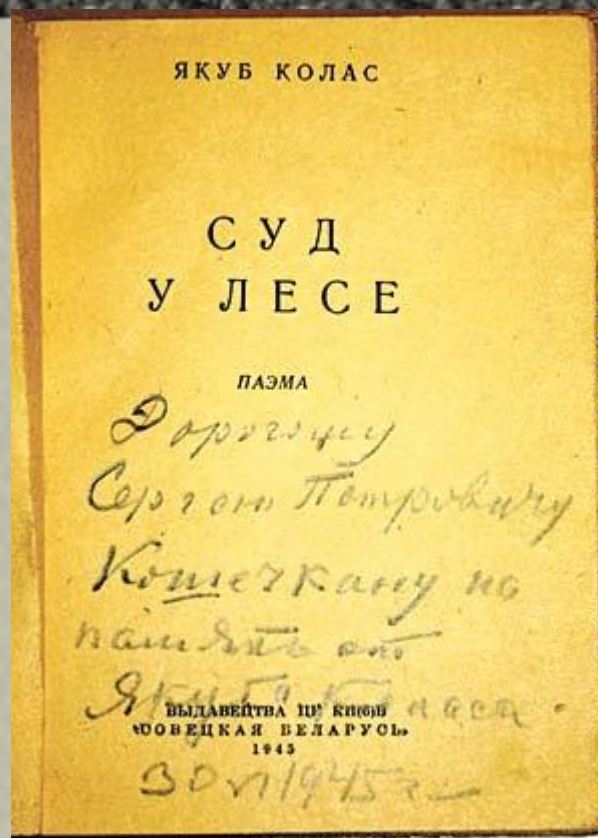
Стр. 423.

Воль

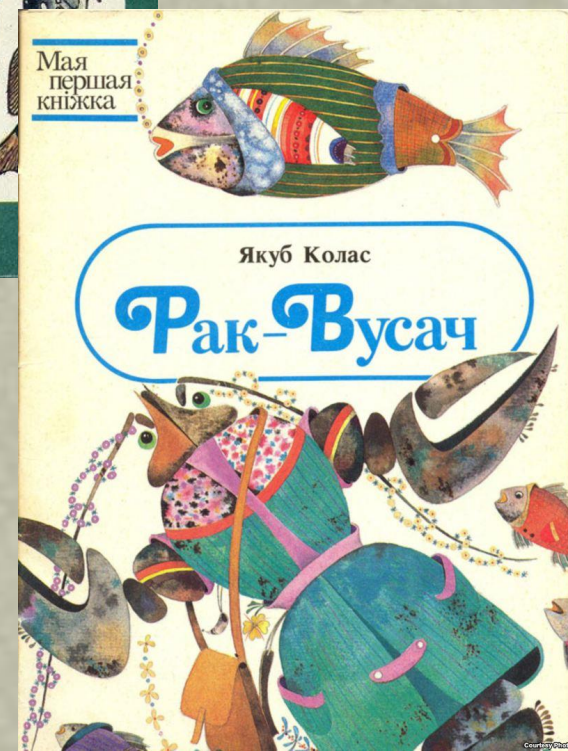
Аповесць «На
прасторах жыцця»
(1926, экранізавана ў
1929; уключаны і
апавяданні, 2-е
дапоўненае выданне
ў 1928), аповесці «У
глыбі Палесся»
(1927),
«Адшчапенец»
(1932), «Дрыгва»
(1934), зборнікі
вершаў «Нашы дні»
(1937),

«Адпомсцім» (1942),
«Голас зямлі» (1943),
паэмы «Суд у лесе»
(Масква, 1943),
«Адплата» (1946),
зборнік вершаў «Мой
дом» (1946), паэма
«Рыбакова хата»
(1947), трылогія «На
ростанях» (1955,
інсцэніравана пад
назвай «Навальніца
будзе» ў 1958;
экранізавана ў
1960-1961 гг.), зборнік
вершаў «Жыве між нас
геній» (1952) і інш.

Аўтар твораў для
дзяцей: паэмы
«Міхасёвы прыгоды»
(1935), вершаванай казкі
«Рак-вусач» (1938),
зборнікаў вершаў
«На рэчцы зімой» (1941),
«Вершы для дзяцей»
(1945), зборнікаў
аповяданняў
«У старых дубах» (1941),
«Раніца жыцця» (1950).
Апрацаваў шэраг
беларускіх народных
казак.

Аўтар п'ес «Антось Лата» (1917, пастаўлена ў 20-х гадах),
«Забастоўшчыкі» (1925), «Вайна вайне» (1927, канчатковая
рэдакцыя ў 1938, пастаўлена ў 1937), «У пушчах Палесся»
(1938, пастаўлена ў 1937), аднаактоўкі «На дарозе жыцця»
(1917)

Выступаў у галіне публіцыстыкі і літаратурнай крытыкі.

У 1957 г. выйшаў зборнік «Публіцыстычныя і крытычныя артыкулы». Выдаў падручнікі: «Другое чытанне для дзяцей беларусаў» (Пецярбург, 1909) і «Методыка роднае мовы» (1926).

Няскончанай засталася паэма "На шляхах волі", распачатая ў 1926 г. Многія вершы Я. Коласа пакладзены на музыку.

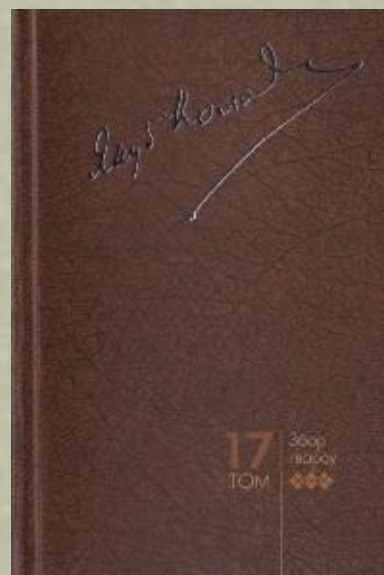
Пераклаў на беларускую мову паэмы «Палтава» А. Пушкіна, паасобныя творы Т. Шаўчэнкі, П. Тычыны, А. Міцкевіча, Р. Тагора і інш. Быў адным з рэдактараў «Русско-белорусского словаря» (1953).

Выйшлі Зборы
твораў у 7-мі (1952), 12-
ці (1961-1964), 14-ці
(1972-1978) тамах.
Неаднаразова
перавыдаваліся
Выбраныя творы
(апаবাদанні, вершы і
паэмы).

Лаўрэат Дзяржаўнай
прэміі СССР (1946) за
вершы ваеннага часу,
Дзяржаўнай прэміі
СССР (1949) за паэму
«Рыбакова хата».

13 жніўня 1956 года
сэрца паэта перастала
біцца.

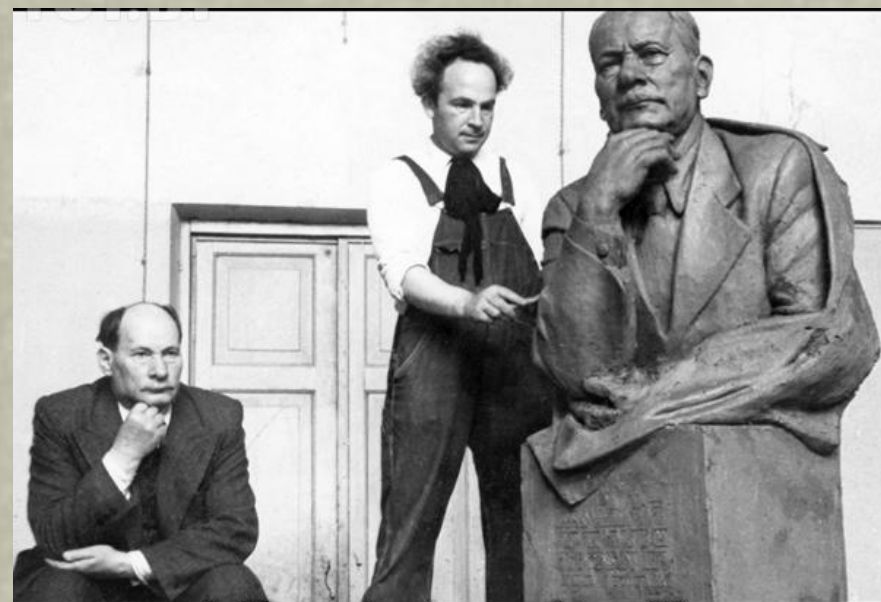

Імя Якуба Коласа,
аднаго з
найбуйнейшых
песняроў сялянства,
стваральніка
вобразаў маляўнічых
беларускіх краявідаў,
самабытнага
філосафа,
надзвычай
натуральна
глядзіцца ў шэрагу
імёнаў класікаў
сусветнай
літаратуры.

Інституту мовазнаўства
Акадэміі навук прысвоена
імя Якуба Коласа.

На адной з цэнтральных
плошчаў сталіцы, што
носіць яго імя,
ўстаноўлены помнік
песняру і яго героям.

Якуб Колас у майстэрні скульптара З.Азгура. 1949г.

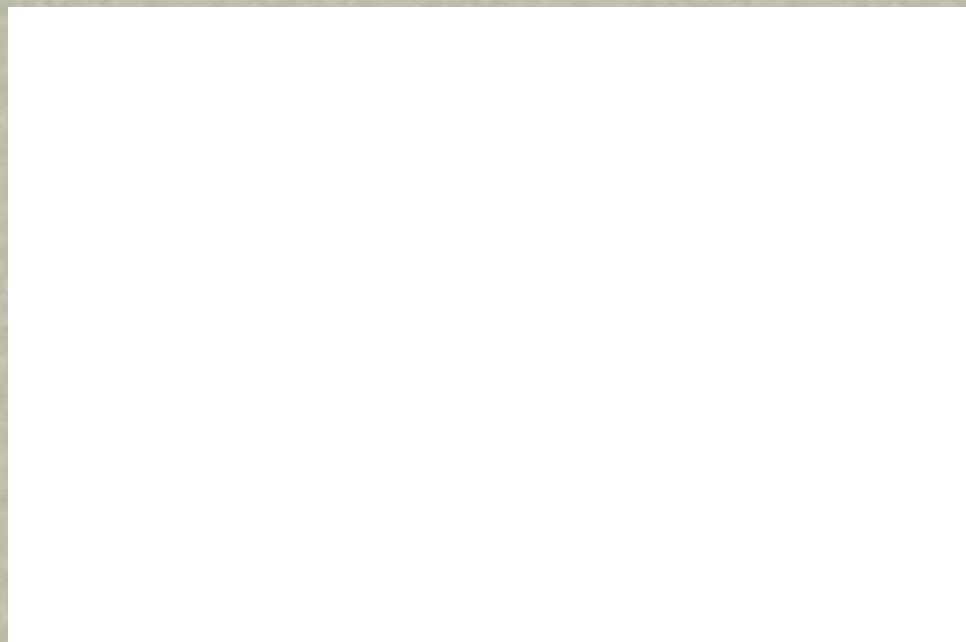

Сакрэт вечнай маладосці і творчай актуальнасці здзейсненага Янкам Купалам і Якубам Коласам у тым, што яны гарманічна і ўсебакова спалучылі ў сваёй літаратурнай дзейнасці індывідуальны пачатак і нацыянальныя вытокі, выявілі стыль мыслення, духоўнага жыцця, адносін паміж людзьмі, манеру побытавых паводзін і лад штодзённага існавання ў вялікім свеце.

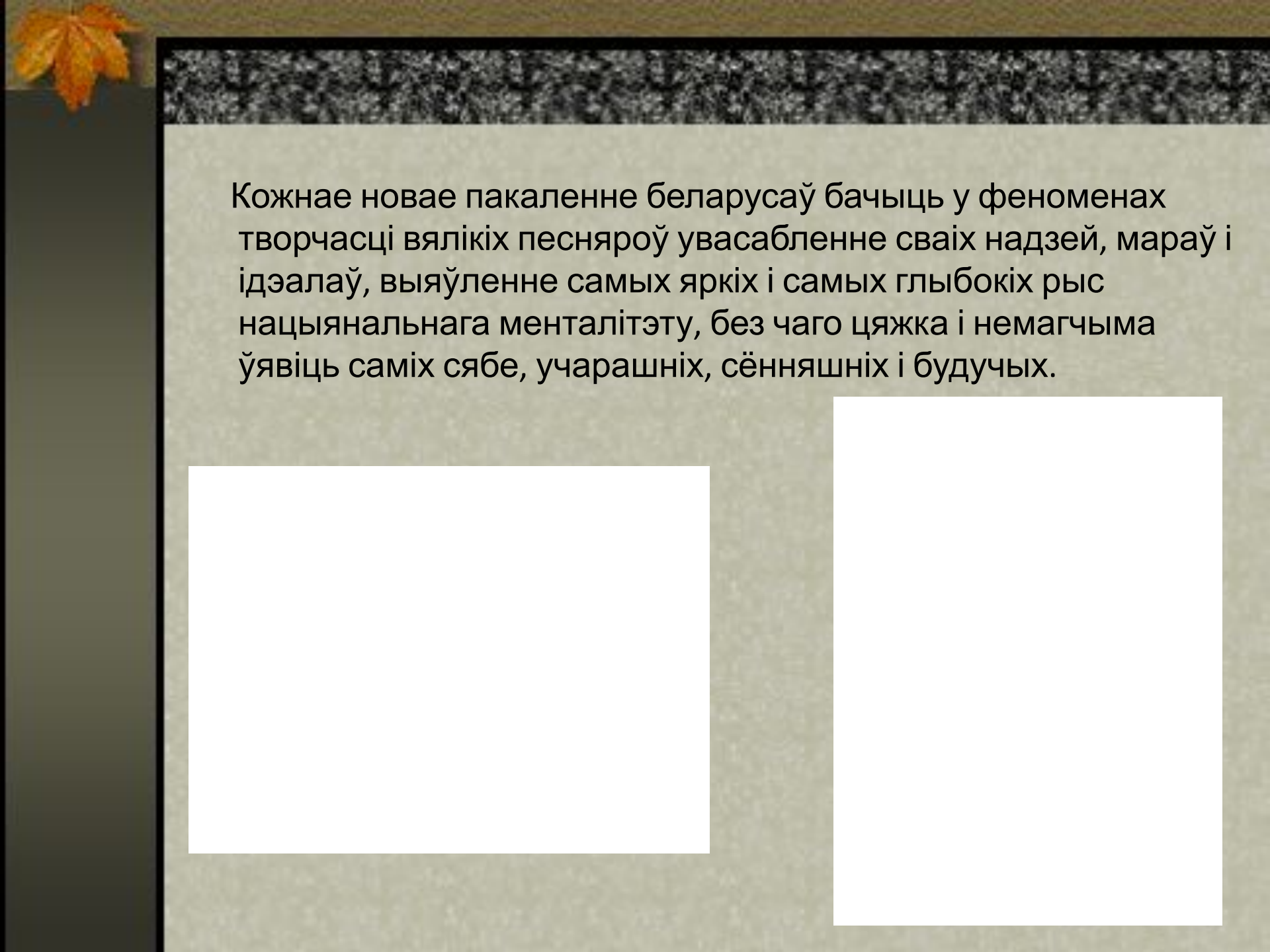
У той жа час яны ўзвялі дасягнутае беларускім народам за стагоддзі свайго гістарычнага жыцця ў ступень з'явы сусветнага міжнароднага значэння і каштоўнасці.

Якуб Колас, віцэ-прэзідэнт Акадэміі навук, у сваім рабочым кабінете. 1950г.

Веліч гэтых каласальных постацей у нашай культуры і літаратуры заключаецца ў тым, што яны нясуць народу і чалавецтву свежае гуманістычнае бачанне навакольнага свету, выказваюць свае ідэі і думкі з усёй страснасцю, уласцівай пракладальнікам новых шляхоў, і ў змаганні старога і новага заўсёды на баку новага, перадавога, прагрэсіўнага.

Кожнае новае пакаленне беларусаў бачыць у феноменах творчасці вялікіх песняроў увасабленне сваіх надзей, мараў і ідэалаў, выяўленне самых яркіх і самых глыбокіх рыс нацыянальнага менталітэту, без чаго цяжка і немагчыма ўявіць саміх сябе, учарашніх, сённяшніх і будучых.

Памяць народных песняроў увекавечана ў памятніках і музеях.

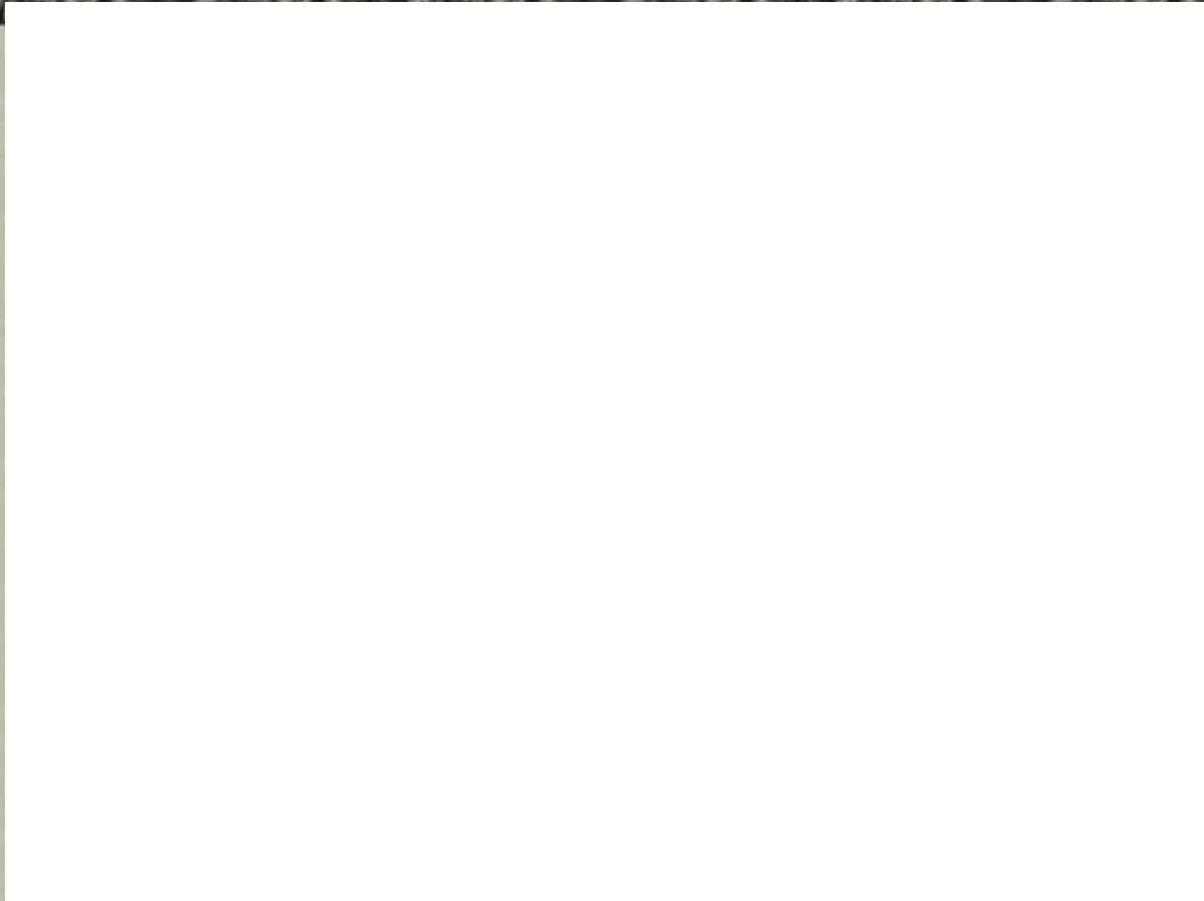
ДЗЯРЖАЎНЫ ЛІТАРАТУРНА-МЕМАРЫЯЛЬНЫ МУЗЕЙ ЯКУБА
КОЛАСА

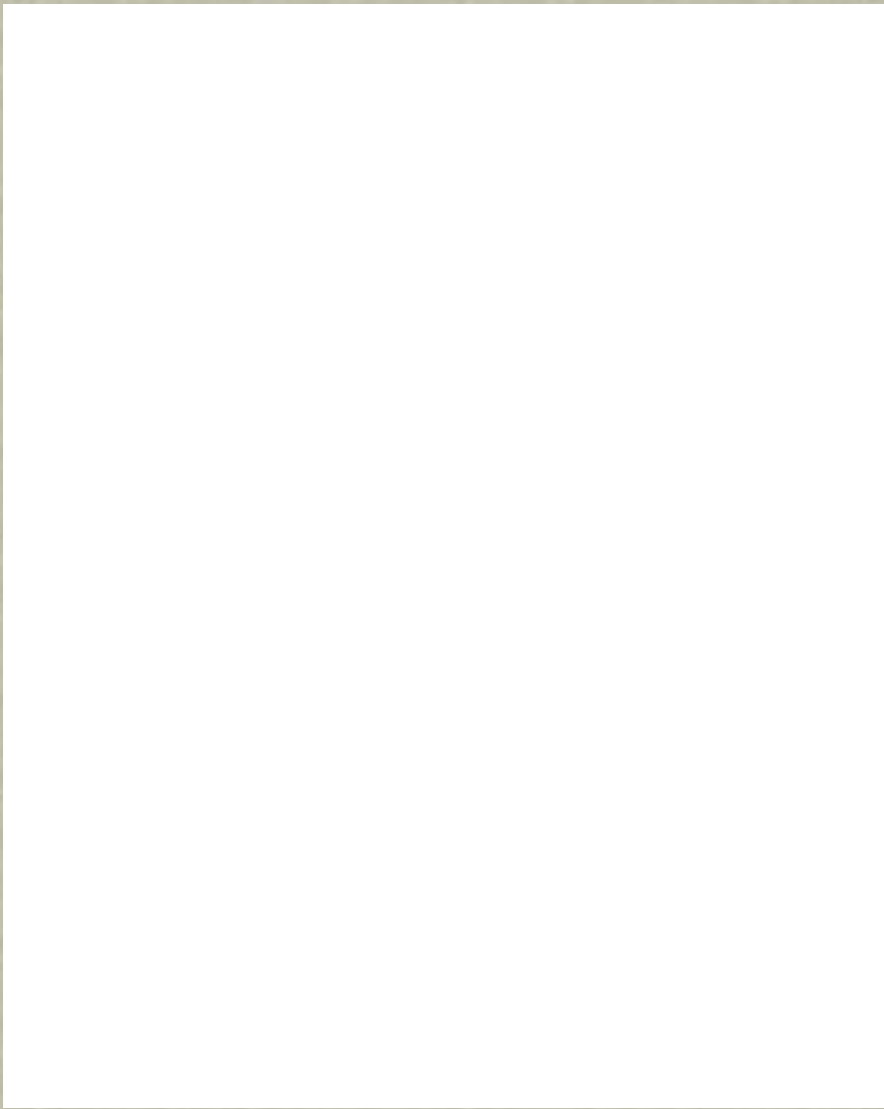

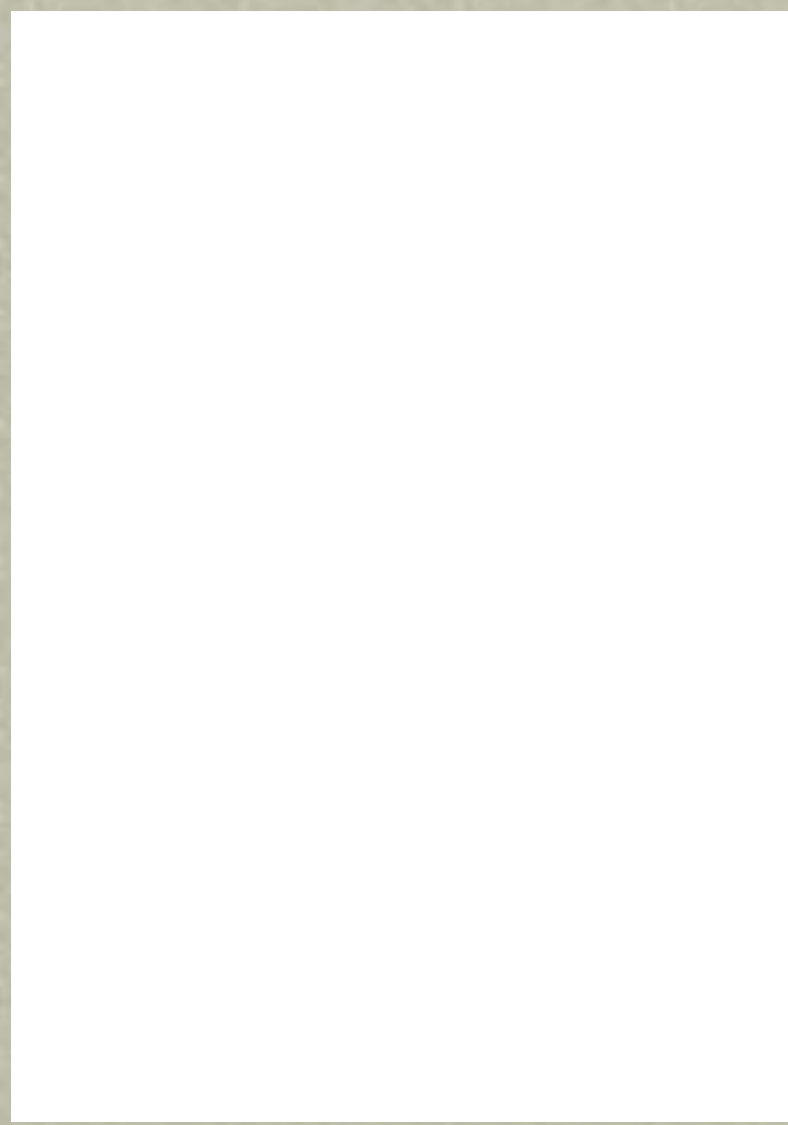

Смольня – гэта мемарыяльны комплекс народнага паэта Беларусі
Якуба Коласа. Знаходзіцца ў Стаўбцоўскім раёне Мінскай
вобласці.

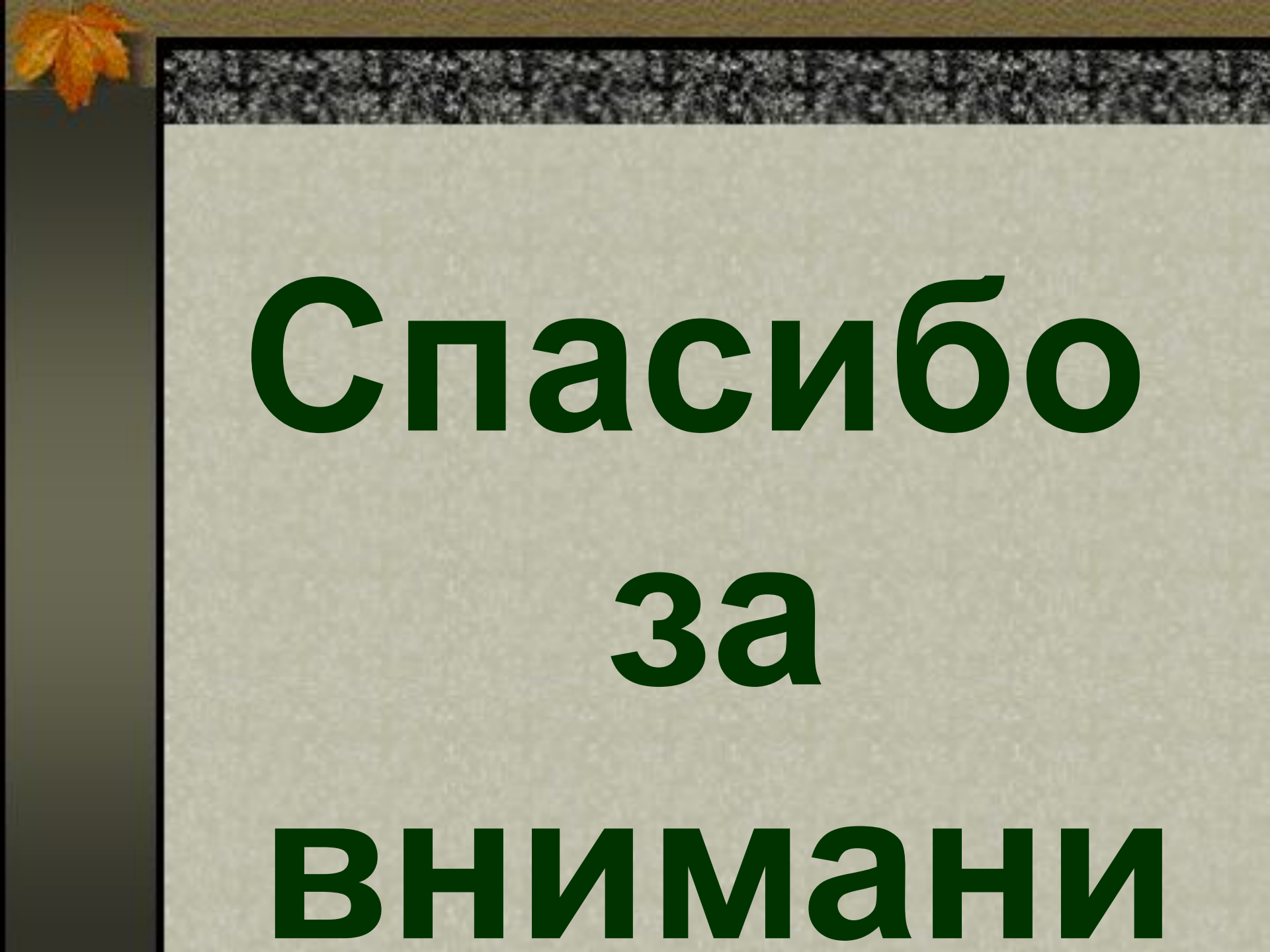
У жніўні 1912 г. тут адбылася першая сустрэча Я. Коласа і Я.
Купалы.

**Спасибо
за
ВНИМАНИЕ**